

Rasmus Bøgebjergs tale ved Stiftelsesmødet for Dansk Forening til Fremmedelementers Begrænsning

Taler

Rasmus Bøgebjerg
Billedhugger

Dato

31. maj 1917

Sted

Grundtvigs Hus

Omstændigheder

Trykt i bladet "Den Konservative Arbejder" juni 1917.

Ærede forsamling!

Naar jeg ved denne Lejlighed træder frem som første Taler, er det ikke som Leder eller Bærer af denne Forening, som i Aften skal dannes, men ene fordi jeg ved mit foredrag

"Jødisk Aand" vakte Tanken om Værdien af en saadan forening som brugbart Organ i paakommende Tilfælde.

Det kunde vel ved denne Lejlighed være paa fin plads at give en kort Oversigt over Begivenhederne, som førte til det Punkt, vi nu har naaet i denne Sag.

Fra min tidligste Tid har jeg følt mig draget af alle nationale Bestræbelser. Ved min Interesse for Historie, og paa mine mange Rejser rundt i Europa har jeg efter Evne søgt Kundskab om Tanker og Forhold, og ikke mindst denne Omstændighed, at jeg her i mit Hjemland har levet i alle Samfundslag, i nøje Tiltnytning til disse, har givet mig en Betingelse for at se, hvor mange gaar forbi uden at iagttage. Aar efter Aar har jeg i Tale og Skrift fra forskellig Side hørt fremsat, at det danske folk var sygt i sit nationale Liv, forvansket og forkvaklet. Jeg maatte beskæftige mig med dette og sammenholde det med de forskellige foretelser af national og politisk og folkelig Art.

Ved denne Tankeundersøgelse mødte jeg pludselig *Jøden*. Jeg fik det ene overraskende Billede efter det andet paa jødisk Aands Paavirkning og

Omformning af dansk Tanke og dansk Væsen i de sidste 40 Aar. Med Overraskelse og forfærdelse saa jeg, hvoraf den for folkets sande Væsen saa modstridende Tyskerkurs kom. Bevis efter Bevis rullede sig op for mit Syn, og jeg turde trods Modstræben ikke lade dette Spørgsmaal ligge.

Frygten for at komme til at saare de Jøder, som staar uden Berøring af dette, maatte vige for den Bevidsthed, at det danske folks Vækkelse om alt dette fremmede Væsen maatte betyde mere.

Jeg udarbejdede da mit foredrag "Jødisk Aand", og nu gik jeg Pilgrimsgang for at faa det frem. Forskellige Blade og forskellige Foreninger vægrede sig. Spørgsmaalet var godt nok, men det skulde vente til efter Krigen. Jeg saa Sagen modsat. Min Mening var, at det hastede. Efter Krigen var det for silde. Min Opgave var mulig den, at *bryde Brodden af Jødemagten ved at pege paa den*. Selv om jeg ikke straks blev forstaaet, saa vidste jeg, at det at opdage Jøden i hans sande Skikkelse, at afsløre hans Væsen er det bedste og kraftigste Middel til at bryde den Magt, som han skjult og snigende har tilvendt sig ved mange Midler. Derfor er intet Jøderne saadan imod, som at komme under Debat.

Ved et tilfælde fandt jeg en Lejlighed til at faa mit Foredrag frem. En Arbejdsmand, som er fra samme Landsby som jeg, og nu er Bestyrelsesmedlem af den "Konservative Arbejderforening", spurgte mig, om jeg vilde komme op i denne forening og tale om noget. Saaledes fik jeg mit Foredrag frem i en forholdsvis lille Forening og for en lille Forsamling, da Bestyrelsen, som ikke kendte Foredragets Indhold, kun havde forberedt sig paa et lille Publikum.

Men Virkningen af Foredraget udeblev ikke. Skønt kun Dagbladet „København“ gav et lille Referat deraf, hvorfor det blev stærkt angrebet af de københavnske Jødeblade, saa fængede Ideerne saa stærkt, at jeg den følgende Tid modtog mange Henvendelser om at føre Sagen videre og søge dannet en forening mod Jødernes overhaandtagende Indflydelse i vort Samfund. Skønt jeg vægrede mig mod at lede dette forehavende, kom foreningens Dannelse dog, idet de forskellige interesserede sluttede sig sammen derom.

At en saadan Forening som den, der nu er dannet til Fremmedelementers Begrænsning, er af stor Betydning er utvivlsomt. Efter Krigen vil der blive stor Brug derfor, naar Tyskere vil strømme herop. Polske Jøder og andre Fremmedelementer af anden Art kan oversvømme os til Fordærvelse paa mange

Maader. Dog er alle disse Spørgsmaal af den Art, vi i vor Lovgivning ikke helt savner Midler imod, dersom vi har en Regering, som vil bruge dem. Langt vanskeligere er Spørgsmaalet med den Fare, som store Elementer af vore indfødte Jøder er for vor Samfund i alle Henseender, baade økonomisk og kulturelt, som politisk. At imødegaa denne Fare staar for mig personlig som vor Forenings Hovedopgave; ikke fordi vore andre Opgaver er mindre vigtige, men fordi der absolut intet andet Organ findes til dette for vor Nationalitet saa vigtige Værk at beskytte os mod indre national Opløsning.

Den almindelige Tankeløshed og Uvidenhed med Hensyn til Jødespørgsmaalet maa hæves, saaledes at vi ser Jøderne sandt og klart, som det de er, *en fremmed Race*, som core fædre i liberal Misforstaaelse har indpodet i vort Folkelegeme. Det almindelige Syn på Jøderne i den nationalliberale Tids Lys er ganske fejlagtigt. Kun en meget ringe Part af vore Jøder nutildags kan betragtes under det Synspunkt. Stor forandring er indtraadt, siden Jøderne fik Borgerret i de forskellige Lande, men samtidig er knyttet nøjere sammen som Folk, ved Hjælp af de moderne Forbindelsesmidler, som bevirker, at Jødernes 12 Millioner er eet samlet Hele, strakt over den hele Klode. Hvad dette vil sige, faar man først ren Forstaaelse af ved at sætte sig ind i Jødernes folkelige, religiøse og moralske Væsen, Navnlig Sammenholdet i Racen og dens Betragtning af os andre, paa hvem de lever et Snylteliv, og over hvem de mener sig, ifølge forjættelsen, berettiget til at beherske.

”Alliance israelite internationale”, som blev stiftet 1861, har Medlemmer rundt i alle Lande. Af Opraabet til Dannelsen kan hidsættes:

”Den Alliance, som vi vil danne, er hverken engelsk eller fransk, den er jødisk, den er universel. Vi bor i fremmede Lande, og vi kan ikke interessere os for disse Landes vekslende Interesser, saalænge vor moralske og materielle Interesser er i Fare -.

Israelitter, om end spredte over alle Jordens Punkter, saa betragter I Eder altid som Lemmer af det udvalgte Folk; naar I tror, at I trods Eders ydre Nationaliteter kun er eet eneste Folk; naar I tror, at Jødedommen alene repræsenterer den religiøse og politiske Sandhed; naar I tror alle disse Ting, Israelitter af den ganske Jord, som da, hører vort Raab, giv os Eders Tilslutning: Værket er stort og helligt, Resultatet vist. - -

Lad os benytte alle Omstændigheder. Vor Magt er stor, lad os lære at bruge den. Hvad har vi at frygte? Den Dag er ikke fjern, da Jordens Rigdomme udelukkende vil tilhøre Jøderne”.

Den afdøde Storrabbiner Wolf i København var Medlem. Hvem der nu repræsenterer de danske Jøder, ved jeg ikke. Aar 1909 kunde Alliancen anvende 2 Mill. drc. til Skoler.

"Anglo jeonisk Association 1871" varetager de jødiske Interesser i Landenens Lovgivning.

"Israellitische Allianze" i Wien er Inderafdeling af "Alliance israelite".

Cremieu Stifteren siger: "Den er en blomstrende Forening, som finder Adgang til de mægtigste Troner, og er stedse beredt til at fordre Varetagelsen af vor Ret og til at bekæmpe dem, der er vor Races Fjender."

Dette belyser tilstrækkeligt jødisk Sammenhold. Naar man her tilføjer, *at Jøderne ejer eller behersker hele Verdenspressen*, saa vil enhver uden synderlig dyb Indtrængen i Spørgsmaalet kunne skønne, hvad vi staar overfor og hidtil ikke har gjort os klart i dets hele Omfang.

Følgende Blade under jødisk Magt og Indflydelse kan nævnes:

Amerika:

"Associated Press", "New York World".

England:

"Amalgamated Press", 200 periodiske Skrifter. Deraf 50 Daglade ad de enkelte Blade i Jødehænder. "Daily Telegraph", stiftet af Levy, "Morningpost", "Tribune" og "Daily News".

Frankrig:

"Le Matin", "Gaulois", "Temps".

Belgien:

"Independance belge.

Tyskland:

"Berliner Tageblatt", der har en Mængde tyske Provinsblade i sin haand.
"Berliner Morgen Zeitung". "Berliner Morgenpost", "Frankfurter Zeitung",
"Freie deutsche Presse" og Socialistbladet "Vorwärts" har jødisk Redaktion.

I Wien er samtlige Dagblade fra "Neue freie Presse" til "Wiener Extrablatt" paa jødiske Hænder, kun 3 undtagen.

Sverige:

"Svenska Dagbladet" og "Dagens Nyheter", Stockholm, "Handelstidningen" og
"Gøteborgsposten" i Gøteborg er jødisk.

Danmark:

Af de danske Blade, som helt eller delvis ejes eller redigeres af Jøder, kan nævnes:
"Politiken", "Ekstrabladet", "Vort Land", "Den ferslevske Presse", "Berlingske
Tidende", Den radikale Provinspresse, deraf de to eneste husmandsblade, som
underholdes Hr. Heilbuth. Til dette kan føjes, at alle store Telegrambureauer er
jødiske. Af alt dette kan man forstaa den for mange saa besynderlige Ensartethed
over hele den civiliserede Verden. Kunst, Politik, Litteratur, Lovgivning,
Moder, alt er det i Jødernes Magt at sætte i Retning, medens vi andre ser til,
uden at tænke, uden at vaagne til Bevidsthed, uden at se. Disse Jøder formaar alt
dette, ikke ved overlegen almeen Begavelse, men ved visse Evners særlige
Udvikling og ved deres Væsens og Races ubrødelige Konservatisme og
Sammenhold.

Jøderne er den mest konservative Race, der eksisterer. Deraf kommer deres
uforanderlighed trods Adspredthed igennem Aarhundreder; men overfor de
Folk de lever iblandt, bruger de altid yderlig radikale Ideer, for dermed at bringe
Uro og Røre, som de altid forstaaer at udnytte til egen Fordel.

Maatte det lykkes denne nystiftede Forening at faa det danske Folk vakt til sund Bevidsthed om disse Spørgsmaal til Gavn for vort Folk og Land.

Kilde

sa.dk

Kildetype

Dokumentation i avis, magasin e.l.

Tags

Agitationstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/rasmus-bogbjergs-tale-ved-stiftelsesmodet-for-dansk-forening-til-fremmedelementers-begraensning-1917>